

Драмолет шести

КО СЕ ХВАЛИ САМ СЕ КВАРИ

ЛИЦА: Миш Иш, Мачка Чачка, Пас Ас, Вук Арлаук,
Медо Чедо, Пчела Јела

(Рагња се дојаћа у шуми.)

МИШ ИШ: *(Извирује из рује.)* Нема страшне Мачке Чачке. Јао, ја од страха због ње увек добијем по лицу тачке! Много ме плаши кад се накостреши. Уопште не уме да се смеши. А кад замјауче, срце ми туче. Не знам зашто ме криви. Па и миш мора да живи! И миш мора да једе! Не волим кад ми поред рупе преде. Ко бајаги само дрема, а у ствари само се спрема да ме шчепа. Мачка уопште није лепа. Уосталом, има бркове, а женског је рода. И, молим вас лепо, шта је ту мода?! О судбини тужна, констатујем, мачка је ружна!

МАЧКА ЧАЧКА: Мооооооолим?! Па ја мишеве волим!

МИШ ИШ: Бежиииииии! Ова мачка режиии!
(Миш бежи.)

МАЧКА ЧАЧКА: Ха! Ал' је збрисао! Једва је од страха дисао. Зна се ко је јачи и ко сме кога да тлачи! Од прапочетка и сваког мита – мачка се пита. Од када мрак на земљу пада – мачка влада. Према томе, нека се мишеви склонe. Нека се купе у своје рупе. Јер кад мачка замјауче, јер

кад фркне, миш од страха зајауче и одмах цркне. Толико сам јака и храбра да се не плашим ни пса, а чак ни добра!

ПАС АС: Чујем ли добро твоје речи ја? Не плашиш се ни пса, а?! То јест мене! О страшне ли бруке за једно штене!

МАЧКА ЧАЧКА: Паааас! Јао, добићу фрас! Бежим док није рекао Ав! Он је блесав!
(Мачка бежи.)

ПАС АС: Ти ћеш мени дум и са неба *џрас*. То не може да трпи један љути пас. Уосталом, нико није храбрији од нас. Пас је за све ас. Слушајте мој глас. Ав! Ав! Ав! Ха! Шта кажете, савршен сам сав! Од мене цвикају и вук и лав! А вредан сам кô мрав. Живим за парче хлеба и сочну кост. Не волим кад ми ноћу у двориште бане непозвани гост. Свако бежи кад чује како пас режи. Не трпим пљачке, а највише мачке. Једноставно ме од њих спопадне алергија јер мачја длака ми не прија. Просто ми је од мачке мука. Не подносим њу и хвалисавог вука.

ВУК АРЛАУК: Шта ја то чујем?! Не подносиш вука? Па то је брука! Е па ... сад ћеш видети како се кука!

ПАС АС: Вуууук! Бежим сместа да спасем струк!

ВУК АРЛАУК: Срамота! Побеже преко плота. Он ће о мени да шени. Хвалисавац. Не сме нико ружно говорити о вуку. Не могу да трпим бруку. Зна се ко је краљ у шуми. Вук је најјачи. Вук не глуми. Питајте овце и ловце. Вук длаку мења, а никако ћуд. А он ће мени да сам луд. То не сме ни Медо Чедо рећи јер се може гадно опећи. Ја сам највећи!!!

МЕДО ЧЕДО: Чујем ли ја то добро, репати?! Шта си, Вуче, тиме хтео рећи? То да си већи? Хајде, причај или ћу те шапама шчепати!

ВУК АРЛАУК: Медо Чедо! Како се радујем што те видим!
Знаш, ја се мало стидим, па је боље да кренем
на пут. Знаш, не волим кад си љут. Збогом!
Док ме ниси треснуо ногом!
(Вук бежи.)

МЕДО ЧЕДО: Е, баш ми је мука од овог хвалисаваца вука.
Увек ме брука. Он и његова снага. Пих! Па он
је кô рага. Ја сам у овој шуми страх и трепет.
Могу да поједем крушака пун сепет. Могу да
смажем сто килограма меда. И то од реда. Зна
се да је најјачи Меда! (Чује се зуј њчела.) Чек!
Шта се то чује? Као да пчеле зује! Пчеле!!!
Изгледа да нису јеле! Бежиии, Чедо Медо!
Куку лелееее!

ПЧЕЛА ЈЕЛА: Побеже хвалисавац. Ухватио један правац
и оде гладан. Баш је јадан! Изгледа да нико
од њих није научио пословицу: *Ко се хвали
сам се квари.*